

Publicerad 2012-01-07 11:31 av ~alruna~

mosstuva

en viskning bort
är min drömskog
min tillflyktsort

bubblande bäck
livfull och glad
sprudlande fylld av livets behag

stor sten
grå och tung
frusen har dragit på sig
mosskapuchong
ligger på samma ställe år efter år
allteftersom ett helt grönställ
av mossor den får

och gamla eken som ni förstår
den får inga gråa hår
nya skott den snirklar ut
kanske inte lika många som förut

men ändå
med hoppfullt gröna knoppar
som sträcker sig mot himlarymdens kroppar

vad kan vi lära av dessa hjältar vi har så nära
som lever i varje dag utan ära

kanske att utan ett hejdande eller ett stopp
sträva mot målens himlakropp
att skicka ut en livskraftig dröm
utan att syna varenda söm

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ~alruna~ med Poeter.se id #25238 innehar upphovsrätten